

Śrī Caurāgragaṇya-Puruṣāṭṭakam

Śrī Bilvamaṅgala ṭhākura

vraje prasiddhaṁ navanīta-cauraṁ
gopāṅganānāṁ ca dukūla-cauram
aneka-janmārjita-pāpa-cauraṁ
caurāgragaṇyaṁ puruṣaṁ namāmi (1)

Aš lenkiuosi tam geriausiam iš vagių, kuris yra žinomas Vradžioje kaip sviesto vagis ir tas, kuris pavogė gopių drabužius, ir kuris, priėmusiems Jo prieglobstį, pavagia nuodėmės, susikaupusias per daugybę gyvenimų.

śrī rādhikāyā hṛdayasya cauraṁ
navāmbuda-śyāmala-kānti-cauram
padāśritānāṁ ca samasta-cauraṁ
caurāgragaṇyaṁ puruṣaṁ namāmi (2)

Aš lenkiuosi tam geriausiam iš vagių, kuris pavogė Śrīmatī Rādhikos širdį, kuris pavogė tamsią spalvą iš jauno audros debesies, ir kuris pavagia visas nuodėmes ir kančias iš tų, kurie priėmė Jo pėdų prieglobstį.

akiñcanī-kṛ tya padāśritaḥ yaḥ
karoti bhikṣ uḥ pathi geha-hīnam
kenāpy aho bhīṣ aṇ a-caura īdṛ g
dṛṣ ṭaḥ -śruto vā na jagat-traye ’pi (3)

Savo atsidavusius bhaktus Jis paverčia skurdžiais ir klajojančiais benamiais elgetomis – aho! Visuose trijuose pasauliuose niekas nematytė ir negirdėjo apie tokį baisų vagį.

yadīya nāmāpi haraty aśeṣ aṁ
giri-prasārān api pāpa-rāśīn
āścarya-rūpo nanu caura īdṛ g
dṛṣ ṭaḥ śruto vā na mayā kadāpi (4)

Vien ištarus Jo vardą sunaikinamas visas kalnas nuodėmių – aš niekada nemačiau ir negirdėjau apie tokį neįtikėtinai nuostabų vagį!

dhanaṁ ca mānaṁ ca tathendriyā i
prā ā ś ca hṛ tvā mama sarvam eva
palāyase kutra dhṛ to ’dya caura
tvaṁ bhakti-dāmnāsi mayā niruddhaḥ (5)

O vagie! Pavogęs mano turtą, mano garbę, mano jutimus, mano gyvenimą ir viską, kas buvo mano, kur Tu pabėgsi? Aš pagavau Tave savo atsidavimo virve.

chinatsi ghoraṁ yama-pāśa-bandhaṁ
bhinatsi bhīmaṁ bhava-pāśa-bandham
chinatsi sarvasya samasta-bandhaṁ
naivātmano bhakta-kṛ taṁ tu bandham (6)

Tu perpjauni baisią Yamarājo kilpą, Tu nutrauki siaubingą materialios egzistencijos kilpą, ir nukerti visų materialius pančius, bet Tu negali nukirsti mazgo, kurį užrišo Tavo paties mylintys bhaktai.

man-mānase tāmasa-rāśi-ghore
kārāg□ he du□ kha-maye nibaddha□
labhasva he caura! hare! cirāya
sva-caurya-do□ ocitam eva da□□ am (7)

O vagie, pagrobęs iš manęs viską! O vagie! Šiandien aš įkalinau Tave apgailėtiname mano širdies kalėjime, kuris yra labai baisus dėl siaubingos mano neišmanymo tamsos. Jame Tu gyvensi labai ilgai, gavęs tinkamą bausmę už visas Savo vagystes!

kārāg□ he vasa sadā h□ daye madīye
mad-bhakti-pāśa-d□□ ha-bandhana-niścala□ san
tvā□ k□□□ a he! pralaya-ko□ i-śatāntare 'pi
sarvasva-caura! h□ dayān na hi mocayāmi (8)

O K□□□ a, vagie, pavogęs iš manęs viską! Mano atsidavimo kilpa bus užveržta amžinai, ir Tu toliau gyvensi mano širdies kalėjime, nes aš nepaleisiu Tavęs net per milijonus epochų.

Ši a□□ aka yra skaitoma poetiniu "Upajāti" metru).